

Pilhál- sarok 8.

2011 május 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Pilhál György heti írásaiból szemlészünk. Az írásokat olvasva pontos képet kapunk a hét legfontosabb eseményeiről, történéseiről, egy páratlan tehetség? újságíró szemüvegén keresztül.

Moszkva tér: elfújta a Széll

Ráadásul emelte a tüntetés rangját, hogy szót kért az MSZP budapesti frakcióvezetője, Horváth Csaba is – gondolatainak magassága súrolta a tavalyi majálison elmondott „ingyenbékavés” szövegét... Egyebek közt azt elemezte, mekkora számárságot követtek el Tarlósék, „a hatalom fura urai”, amikor a patinás Moszkva teret visszakeresztelték Széll Kálmán nevére, holott mi, fővárosiak mennyire szerettük Moszkva térként hatvan éven keresztül. (De még mennyire! Elég volt beleszipantani a lepukkant csomópont áporodott vizeletszagába...) Ne feledjük, annak idején, 1951- ben maga a hálás magyar nép követelte ki a táblacserét; a névadó ünnepséget Rákosi Mátyás celebrálta, a fintorgókat meg elvitte egy nagy fekete autó... Horváth Csaba most azt mondta, hatalomra kerülésükkor visszakeresztelik a teret. Kis optimista.

(Magyar Nemzet, 2011. május 23.)

Lehet más? Gyurcsánnyal nem

Másokat is mozgósított az izgága frontember; a részvétel feltétele, hogy az illető szervezet, pártocská kell?képpen utálja Orbán Viktort, a többi részletkérdés.) Pillanatnyilag azonban úgy fest, a magyar politika vízváltója sokkal inkább a Gyurcsányhoz való viszony. Itt húzódik a törésvonal: ki számol még a szemléhegyivel, és ki az, aki már észrevette szegényen a visszafordíthatatlan tüneteket? Hát persze hogy a dörzsölt LMP-vezér kézzel-lábbal tiltakozik a kádköves közeledése ellen, naná, ki hálna együtt egy leharcolt balerinával a politikai elfekvésben?

(Magyar Nemzet, 2011. május 24.)

Rájuk szólt a házmester

A megfonnyadt szocialista frakció háza táján a legoldottabb a hangulat, jó múltkor például a szemgyulladását maga kezelte? Vadai Ágnes mutatták, amint – képviselőtársa lángszavú interpellációja közepette – éppen pipettával csepegtetett a látószervébe nagy igyekezettel. Mások rendszeresen az ülésteremben költik el a kinti ABC-ben vett uzsonnájukat (töppörtyű, disznósajt, abált szalonna, miegyéb), jó ízűeket kortyolnak hozzá, elkerül bugylibicska, kockás kisabrosz – megadják a módját. Vidéki kollégák talán a hazai fütyüléssel is hoznak laposüveggel, némelyikük felszólalásában érezhető is kisebb mássalhangzó-torlódás. Volt is sértődöttség minap, amikor a plenáris ülést vezető házelnök leszólt az MSZP-frakciónak: ha lehetne, függesszék már fel a menzázást, mindennek van határa. A legjobban a pogácsás Szűcs Erikát döbbsentette meg Kövér László felszólítása, a kávézásnak már neki sem kezdett...

(Magyar Nemzet, 2011. május 25.)

Labancunk jelenti

Eltelkintve attól, hogy 54 éve Ausztriában él, Paul Lendvai hírlapíró változatlanul autentikus Magyarországszakértőnek tartja magát, havi, heti rendszerességgel kimerítő elemzésekben minősíti az itthon történeteket, rangsorol, osztályoz, vállon vereget, sarokba állít. Nagyobb baj ennél, hogy nyomtatásban megjelent nézeteit bibliaként citálják a Lajtán túl (és az itthoni vesztesek), amolyan magyar referensként tekintenek rá; a felületes idegen Lendvai-mozaikokból állítja össze a Kárpát-medencében történeteket.

(Magyar Nemzet, 2011. május 26.)

Tetszhalottunk: a Népstadion

Valami furcsa, kettős érzés – borzongás? – fogja el az embert, ha szóba kerül: Népstadion. Hogyne fogná, hiszen itt, ezen a gyepen, salakon láthattuk hajdan Puskást, Iharost, Zsivótzkyt, világsztárokat, olimpiai bajnokokat, labdabírókat... Itt ámultunk számtalan csodán, ugrottunk széttárt karokkal a magasba, itt könnyeztünk annyiszor a Himnusz hangjain. Aztán ott van a Népstadion másik arca, a Rákosi-kor inkább nyomasztó, mint impozáns betonmonstruma a maga csengőfrászos szocreáljával. Egy fura, tetszhalott rekvizitum a közelmúlt históriájából. (Azért a rend kedvéért írjuk ide: a Bölcs Vezér idejében csak az ilyen építkezés kaphatott kiemelt beruházás titulust – meg Inota, Sztálinváros, Tiszalök stb. Sukorói kaszinóváros? Ne tessék nevetetni.)

(Magyar Nemzet, 2011. május 27.)

Pilhál György, mno.hu

Ajánló